

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

О.В. Генчев

(підпис)

(ініціали та прізвище)

30 листопада 2020 р.

02010L0031 — UA — 24.12.2018 — 002.001

**Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили.
Установи Європейського Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст.**

**Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами,
опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-
Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями,
вставленими у цей документ**

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/31/ЄС

від 19 травня 2010 року

про енергетичні характеристики будівель

(нова редакція)

(ОВ L 153 18.06.2010, с. 13)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/844 Текст стосується ЄЕП від 30 травня 2018 року	L 156	75	19.06.2018
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/1999 від 11 грудня 2018 року	L 328	1	21.12.2018

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/31/ЄС

від 19 травня 2010 року

про енергетичні характеристики будівель

(нова редакція)

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Європейського Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/31/ЄС**

від 19 травня 2010 року

про енергетичні характеристики будівель

(нова редакція)

(ОБ L 153 18.06.2010, с. 13)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/844 Текст стосується СЕП від 30 травня 2018 року	L 156	75	19.06.2018
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/1999 від 11 грудня 2018 року	L 328	1	21.12.2018

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/31/ЄС

від 19 травня 2010 року

про енергетичні характеристики будівель

(нова редакція)

Стаття 1

Предмет

1. Ця Директива сприяє поліпшенню енергетичних характеристик будівель у межах Союзу з урахуванням зовнішніх кліматичних і місцевих умов, а також вимог щодо мікроклімату в приміщеннях та результативності за витратами.
2. Ця Директива встановлює вимоги щодо:
 - (a) спільних загальних рамок для методології розрахунку інтегрованих енергетичних характеристик будівель та частин будівель;
 - (b) застосування мінімальних вимог до енергетичних характеристик нових будівель та нових частин будівель;
 - (c) застосування мінімальних вимог до енергетичних характеристик:
 - (i) наявних будівель, частин будівель і елементів будівель, які підлягають значній реконструкції;

- (ii) елементів будівель, що складають частину каркасу будівлі та чинять значний вплив на енергетичні характеристики каркасу будівлі, якщо їх модифікувати чи замінити; та
- (iii) технічних систем будівель при їх встановленні, заміні чи модернізації;
- (d) національних планів для підвищення кількості будівель з майже нульовим споживанням енергії;
- (e) енергетичної сертифікації будівель або частин будівель;
- (f) регулярного інспектування систем опалення та кондиціонування повітря в будівлях; та
- (g) незалежних систем контролю енергетичних сертифікатів та звітів про інспектування.

3. Вимоги, встановлені у цій Директиві, є мінімальними вимогами і не перешкоджають будь-якій державі-члену зберігати чинними або впроваджувати жорсткіші інструменти. Такі інструменти повинні відповідати Договору про функціонування Європейського Союзу. Про них необхідно повідомляти Комісію.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

1. «будівля» означає покриту дахом споруду, що має стіни, в якій для керування мікрокліматом у приміщеннях використовують енергію;
2. «будівля з майже нульовим споживанням енергії» означає будівлю, що має дуже високі енергетичні характеристики, як визначено відповідно до додатка I. Майже нульовий або дуже малий обсяг необхідної енергії повинен значною мірою покриватися енергією з відновлюваних джерел, у тому числі енергією з відновлюваних джерел, що виробляється на місці або неподалік;

▼M1

3. «технічна система будівлі» означає технічне обладнання будівлі або частини будівлі, призначене для опалення приміщень, охолодження приміщень, вентилявання, побутового гарячого водопостачання, вбудованого освітлення, автоматизації та керування будівлею, виробництва електроенергії на місці, або комбінацію таких систем, включно з системами, що використовують енергію з відновлюваних джерел;

▼M1

- 3a. «система автоматизації та керування будівлею» означає систему, що включає всі продукти, програмне забезпечення та технічні послуги, які можуть підтримувати енергоефективне, економне та безпечне функціонування технічних систем будівлі за допомогою автоматичного керування та полегшення ручного управління такими технічними системами будівлі;

▼B

4. «енергетичні характеристики будівлі» означає розрахований або виміряний обсяг енергії, потрібний для задоволення потреб в енергії, пов'язаних із звичайним використанням будівлі, що включає, між іншим, енергію для опалення, охолодження, вентилявання, постачання гарячої води та освітлення;
5. «первинна енергія» означає енергію з відновлюваних і невідновлюваних джерел, яка не пройшла процес перетворення чи трансформації;
6. «енергія з відновлюваних джерел» означає енергію з відновлюваних невикопних джерел, а саме вітрову, сонячну, аеротермальну, геотермальну, гідротермальну енергію та енергію океану, гідроенергію, енергію біомаси, звалищного газу, газу з установок очищення стічних вод та біогазів;
7. «каркас будівлі» означає інтегровані елементи будівлі, які відділяють її внутрішню частину від зовнішнього середовища;
8. «частина будівлі» означає секцію, поверх або квартиру всередині будівлі, призначені чи змінені для незалежного використання;
9. «елемент будівлі» означає технічну систему будівлі чи елемент каркасу будівлі;

10. «значна реконструкція» означає реконструкцію будівлі, при якій:
- (a) загальна вартість реконструкції, що стосується каркасу будівлі чи технічних систем будівлі, перевищує 25 % вартості будівлі, за виключення вартості землі, на якій розташована будівля; або
 - (b) реконструкції підлягає більше 25 % поверхні каркасу будівлі;
- Держави-члени можуть обрати який із варіантів застосовувати — (a) або (b).

11. «європейський стандарт» означає стандарт, ухвалений Європейським комітетом зі стандартизації, Європейським комітетом стандартизації в електротехніці або Європейським інститутом стандартів електрозв'язку та оприлюднений для загального користування;
12. «енергетичний сертифікат» означає сертифікат, визнаний державою-членом або юридичною особою, призначеною нею, в якому вказані енергетичні характеристики будівлі або частини будівлі, розраховані відповідно до методології, ухваленої згідно зі статтею 3;
13. «когенерація» означає одночасне виробництво теплової та електричної та/або механічної енергії в одному процесі;
14. «оптимальний за витратами рівень» означає рівень енергетичних характеристик, що передбачає найнижчі витрати протягом передбачуваного економічно обґрунтованого життєвого циклу, при чому:
- (a) найнижчі витрати визначаються із урахуванням інвестиційних витрат, пов'язаних з енергоспоживанням, витрат на технічне обслуговування та операційних витрат (включно з витратами на енергію та заощадженням енергії, категорією відповідної будівлі, доходами від виробленої енергії), якщо застосовно, і витрат на утилізацію, якщо застосовно; та
 - (b) передбачуваний економічно обґрунтований життєвий цикл визначається кожною державою-членом. Він стосується залишкового передбачуваного економічно обґрунтованого життєвого циклу будівлі у разі встановлення енергетичних характеристик для будівлі в цілому, або передбачуваного економічно обґрунтованого життєвого циклу елемента будівлі у разі встановлення вимог до енергетичних характеристик для елементів будівлі.

Оптимальний за витратами рівень повинен бути в рамках рівнів характеристик, при яких аналіз витрат і вигід, розрахований для передбачуваного економічно обґрунтованого життєвого циклу, має позитивне значення;

15. «система кондиціонування повітря» означає поєднання компонентів, необхідних для такого типу оброблення повітря у приміщенні, при якому температура контролюється або може бути знижена;

▼M1

- 15a. «система опалення» означає поєднання компонентів, необхідних для такого типу оброблення повітря у приміщенні, при якому температура підвищується;
- 15b. «тепловий генератор» означає частину системи опалення, що генерує корисне тепло за допомогою одного або декількох таких процесів:
- (a) згоряння палива, наприклад, у котлі;
 - (b) ефекту Джоуля, що відбувається у нагрівальних елементах системи опалення за допомогою електричного опору;
 - (c) вловлювання тепла з навколишнього повітря, вентиляції витяжного повітря, або від джерела тепла з води чи ґрунту за допомогою теплового насоса;
- 15c. «договір на підвищення енергоефективності» означає договір на підвищення енергоефективності, як визначено в пункті (27) статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2012/27/ЄС (¹);

▼B

16. «котел» означає комбіновану установку, що складається з корпусу і пальника, спроектована для передачі рідині тепла, яке виділяється внаслідок горіння;

17. «номінальна корисна потужність» означає максимальну теплотворну здатність, виражену в кВт, визначену та гарантовану виробником, що надається при тривалій експлуатації, та при цьому відповідає корисній дії, зазначеній виробником;
18. «тепловий насос» означає машину, пристрій або установку, яку передає тепло з природного середовища, такого як повітря, вода чи ґрунт, до будівель або для промислового застосування шляхом зміни напрямку природного потоку тепла таким чином, щоб воно перетікало від нижчої температури до вищої. Щодо зворотних теплових насосів, вони також можуть переміщувати тепло від будівлі до природного середовища;
19. «централізоване опалення» або «централізоване охолодження» означає розподіл теплової енергії у формі пари, гарячої води чи охолоджених рідин із центрального джерела виробництва до багатьох будівель або місць через мережу для здійснення нагрівання чи охолодження приміщень або процесів.

▼ M1

20. «надмала ізольована система» означає надмалу ізольовану систему, як визначено у пункті 27 статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/72/ЄС (²).

Стаття 2а

Довгострокова стратегія реконструкції

▼ M2

1. Кожна держава-член повинна запровадити довгострокову стратегію реконструкції для підтримки перетворення національного фонду житлових і нежитлових будівель державної і приватної власності у високоенергоєфективний та низьковуглеводневий фонд будівель до 2050 року, сприяючи результативній за витратами трансформації наявних будівель у будівлі з майже нульовим споживанням енергії. Кожна довгострокова стратегія реконструкції повинна охоплювати:

▼ M1

- (a) огляд національного фонду будівель, що ґрунтується, у відповідних випадках, на статистичній вибірці та прогнозованій на 2020 рік частці реконструйованих будівель;
 - (b) визначення результативних за витратами підходів до реконструкції, що відповідають типу будівлі та кліматичній зоні, з урахуванням потенційних критичних точок, якщо застосовно, у життєвому циклі будівлі;
 - (c) політики та дії для стимулювання результативної за витратами поглибленої реконструкції будівель, у тому числі поетапної поглибленої реконструкції, і підтримки цільових результативних за витратами заходів і реконструкції, наприклад, шляхом впровадження необов'язкової схеми паспортів реконструкції будівлі;
 - (d) огляд політик і дій щодо найменш ефективних сегментів національного фонду будівель, конфліктів інтересів і неспроможностей ринку, а також опис відповідних національних заходів, що сприяють зменшенню енергетичної бідності;
 - (e) політики та дії щодо усіх громадських будівель;
 - (f) огляд національних ініціатив, що просувають розумні технології та добре пов'язані будівлі та громади, а також навичок і освіти в секторах будівництва та енергоєфективності; та
 - (g) прогноз на основі фактичних даних очікуваного заощадження енергії та вигід у ширшому розумінні, таких як пов'язані зі здоров'ям, безпекою та якістю повітря.
2. У своїй довгостроковій стратегії реконструкції кожна держава-член повинна визначити дорожню карту із заходами та встановленими на внутрішньому рівні вимірюваними показниками прогресу для досягнення довгострокової цілі до 2050 року — скоротити викиди парникових газів у Союзі на 80–95 % порівняно з 1990 роком, щоб забезпечити формування високоенергоєфективного та низьковуглеводневого фонду будівель і досягнення результативного за витратами перетворення наявних будівель на будівлі з майже

нульовим споживанням енергії. Дорожня карта повинна включати орієнтовні віхи на 2030, 2040 і 2050 роки, та визначати, як вони сприятимуть досягненню цільових показників енергоефективності Союзу відповідно до Директиви 2012/27/ЄС.

3. Для підтримки залучення інвестицій у реконструкції, необхідні для досягнення цілей, зазначених у параграфі 1, держави-члени повинні сприяти доступу до належних механізмів для:

- (a) агрегування проектів, у тому числі за допомогою інвестиційних платформ або груп, і консорціумами малих і середніх підприємств, щоб забезпечити доступ для інвесторів, а також пакетні рішення для потенційних клієнтів;
- (b) зменшення передбачуваних ризиків для операцій, пов'язаних з енергоефективністю, для інвесторів і приватного сектора;
- (c) використання державного фінансування для залучення додаткових інвестицій з приватного сектора або для вирішення конкретних неспроможностей ринку;
- (d) направлення інвестицій на фонд енергоефективних громадських будівель, відповідно до настанов Євростату; та
- (e) забезпечення доступних і прозорих дорадчих інструментів, таких як «єдине вікно» для споживачів та консультаційні послуги енергетичного спрямування, щодо відповідних реконструкцій для підвищення енергоефективності та щодо інструментів фінансування.

4. Комісія збирає та розповсюджує, принаймні серед органів публічної влади, найкращі практики щодо успішних схем державного та приватного фінансування реконструкцій для підвищення енергоефективності, а також інформацію про схеми для агрегування малих проектів реконструкції для підвищення енергоефективності. Комісія визначає та розповсюджує найкращі практики щодо фінансових стимулів до реконструкції з точки зору споживачів, беручи до уваги відмінності у результативності за витратами в різних державах-членах.

5. Для підтримки розроблення власної довгострокової стратегії реконструкції кожна держава-член проводить консультації з громадськістю щодо своєї довгострокової стратегії реконструкції до її подання Комісії. Кожна держава-член додає стислий виклад результатів консультації з громадськістю щодо своєї довгострокової стратегії реконструкції.

Кожна держава-член встановлює конкретні умови для проведення консультацій в інклюзивний спосіб під час реалізації своєї довгострокової стратегії реконструкції.

6. Кожна держава-член додає детальні відомості про реалізацію своєї останньої довгострокової стратегії реконструкції до своєї довгострокової стратегії реконструкції, включно із запланованими політиками та діями.

7. Кожна держава-член може використовувати свою довгострокову стратегію реконструкції для розгляду питань пожежної безпеки та ризиків, пов'язаних з інтенсивною сейсмічною активністю, що впливає на реконструкцію для підвищення енергоефективності та на період експлуатації будівель.

▼ M2

8. Довгострокова стратегія реконструкції кожної держави-члена подається Комісії у рамках її інтегрованого національного енергетичного і кліматичного плану, зазначеного у статті 3 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2018/1999 (³). Як відступ від статті 3(1) зазначеного Регламенту, перша довгострокова стратегія реконструкції на підставі параграфу 1 цієї статті повинна бути подана Комісії до 10 березня 2020 року.

▼ B

Стаття 3

Ухвалення методології розрахунку енергетичних характеристик будівель

Держави-члени застосовують методологію розрахунку енергетичних характеристик будівель відповідно до спільних загальних рамок, визначених у додатку I.

Така методологія повинна бути ухвалена на національному чи регіональному рівні.

Стаття 4

Встановлення мінімальних вимог до енергетичних характеристик

1. Держави-члени вживають необхідних заходів, щоб забезпечити встановлення мінімальних вимог до енергетичних характеристик будівель або частин будівель для досягнення оптимальних за витратами рівнів. Енергетичні характеристики розраховують відповідно до методології, зазначеної в статті 3. Оптимальні за витратами рівні розраховують відповідно до порівняльних методологічних рамок, зазначених у статті 5, після запровадження рамок.

Держави-члени вживають необхідних заходів, щоб забезпечити встановлення мінімальних вимог до енергетичних характеристик елементів будівель, що складають частину каркасу будівлі та чинять значний вплив на енергетичні характеристики каркасу будівлі при їх заміні чи модифікуванні, для досягнення оптимальних за витратами рівнів.

При встановленні вимог держави-члени можуть розрізняти нові будівлі та наявні будівлі, а також різні категорії будівель.

Такі вимоги повинні враховувати загальні умови мікроклімату в приміщеннях, щоб уникнути можливих негативних наслідків, таких як неналежне вентилявання, а також місцеві умови, призначення будівлі та її вік.

Держави-члени не повинні бути зобов'язаними встановлювати мінімальні вимоги до енергетичних характеристик, які не є результативними за витратами протягом передбачуваного економічно обґрунтованого життєвого циклу.

Мінімальні вимоги до енергетичних характеристик повинні регулярно переглядатися, не рідше кожних п'яти років, і, за необхідності, оновлюватися для їх адаптування до технічного прогресу в секторі будівництва.

2. Держави-члени можуть вирішити не встановлювати чи не застосовувати вимоги, зазначені в параграфі 1, щодо таких категорій будівель:

- (a) будівель, що офіційно охороняються як частина визначеного середовища або через їхню особливу архітектурну чи історичну цінність, якщо дотримання деяких мінімальних вимог щодо енергетичних характеристик неприпустимим чином змінить їхній характер або зовнішній вигляд;
- (b) будівель, які використовують як культові споруди та для релігійної діяльності;
- (c) тимчасових будівель із строком використання не більше двох років, промислових об'єктів, майстерень, нежитлових сільськогосподарських будівель із низькою потребою в енергії та нежитлових сільськогосподарських будівель, які використовуються у секторі, що охоплюється національною секторальною угодою щодо енергетичних характеристик;
- (d) житлових будівель, які використовуються або призначені для використання протягом менш як чотирьох місяців на рік, або протягом іншого обмеженого щорічного строку використання з передбаченим споживанням енергії менш як 25 % від обсягу споживання, який був би результатом використання протягом цілого року;
- (e) окремих будівель із загальною корисною площею меншою за 50 м².

Стаття 5

Розрахунок оптимальних за витратами рівнів для мінімальних вимог до енергетичних характеристик

1. До 30 червня 2011 року Комісія повинна встановити за допомогою делегованих актів відповідно до статей 23, 24 і 25 порівняльні методологічні рамки для розрахунку оптимальних за витратами рівнів мінімальних вимог до енергетичних характеристик будівель або одиниць будівель.

Порівняльні методологічні рамки необхідно встановлювати відповідно до додатка III, та вони повинні розрізняти нові будівлі та наявні будівлі, а також різні категорії будівель.

2. Держави-члени розраховують оптимальні за витратами рівні для мінімальних вимог до енергетичних характеристик з використанням порівняльних методологічних рамок, встановлених відповідно до параграфу 1, і відповідних параметрів, таких як кліматичні умови та практична доступність енергетичної інфраструктури, а також порівнюють результати таких розрахунків із чинними мінімальними вимогами до енергетичних характеристик.

Держави-члени повідомляють Комісії у звіті всі вхідні дані та припущення, які вони використовували для зазначених розрахунків, і результати таких розрахунків. Звіт може бути включений до планів дій з енергоефективності, зазначених у статті 14(2) Директиви 2006/32/ЄС. Держави-члени повинні подавати такі звіти Комісії регулярно, не рідше кожних п'яти років. Перший такий звіт повинен бути поданий до 30 червня 2012 року.

3. Якщо результати порівняння, здійсненого відповідно до параграфу 2, демонструють, що чинні мінімальні вимоги до енергетичних характеристик є суттєво менш енергоефективними за оптимальний за витратами рівень мінімальних вимог до енергетичних характеристик, то відповідна держава-член повинна в письмовій формі обґрунтувати Комісії таку відмінність у звіті, зазначеному в параграфі 2, що супроводжується, тією мірою, якою різниця не може бути обґрунтована, планом, що описує належні заходи для суттєвого зменшення різниці до часу здійснення наступного перегляду вимог до енергетичних характеристик, як зазначено у статті 4(1).

4. Комісія повинна опублікувати звіт щодо прогресу держав-членів у досягненні оптимальних за витратами рівнів мінімальних вимог до енергетичних характеристик.

▼ M1

Стаття 6

Нові будівлі

1. Держави-члени повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити відповідність нових будівель мінімальним вимогам до енергетичних характеристик, встановленим відповідно до статті 4.

2. Держави-члени повинні забезпечувати, до початку будівництва нових будівель, врахування технічної, екологічної та економічної здійсненності використання вискоелективних альтернативних систем, якщо вони існують.

▼ B

Стаття 7

Наявні будівлі

Держави-члени повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити, при здійсненні значної реконструкції будівель, підвищення енергетичних характеристик будівлі чи її реконструйованої частини, щоб вони відповідали мінімальним вимогам до енергетичних характеристик, встановленим відповідно до статті 4, тією мірою, якою це технічно, функціонально та економічно здійснено.

Зазначені вимоги застосовуються до реконструйованої будівлі або частини будівлі в цілому. Додатково чи альтернативно, вимоги можуть застосовуватися до реконструйованих елементів будівлі.

Додатково, держави-члени повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити, при заміні чи модифікуванні елемента будівлі, що складає частину каркасу будівлі та чинить значний вплив на енергетичні характеристики каркасу будівлі, відповідність енергетичних характеристик елемента будівлі

мінімальним вимогам до енергетичних характеристик тією мірою, якою це технічно, функціонально та економічно здійснено.

Держави-члени повинні визначити такі мінімальні вимоги до енергетичних характеристик відповідно до статті 4.

▼ M1

Щодо будівель, що підлягають значній реконструкції, держави-члени сприяють використанню високоефективних альтернативних систем, якщо це є технічно, функціонально та економічно здійсненним, і розглядають питання здорового мікроклімату в приміщеннях, пожежної безпеки та ризиків, пов'язаних з інтенсивною сейсмічною активністю.

Стаття 8

Технічні системи будівлі, електромобільність і показник готовності до розумних рішень

1. Для оптимізації використання енергії технічними системами будівель, держави-члени встановлюють системні вимоги загалом до енергетичних характеристик, належного монтажу, а також належного визначення розмірів, налагодження і контролю технічних систем будівель, що їх встановлюють у наявних будівлях. Держави-члени також можуть застосовувати такі системні вимоги до нових будівель.

Системні вимоги встановлюють для нових технічних систем будівлі та для технічних систем будівлі, які замінюють або модернізують, якщо це є технічно, функціонально і економічно здійсненним.

Держави-члени повинні вимагати, щоб у нових будівлях, якщо це є технічно та економічно здійсненним, встановлювалися пристрої саморегулювання для роздільного регулювання температури у кожній кімнати або, якщо це виправдано, у визначеній опалюваній зоні частини будівлі. У наявних будівлях встановлення пристроїв саморегулювання вимагається при заміні теплових генераторів, якщо це є технічно та економічно здійсненним.

2. Щодо нових нежитлових будівель і нежитлових будівель, що підлягають значній реконструкції, із більш ніж десятьма місцями для паркування, держави-члени забезпечують встановлення принаймні однієї зарядної станції у розумінні Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/94/ЄС (⁴) і кабельної каналізації, а саме каналів для електричних кабелів, принаймні для кожного п'ятого місця для паркування, щоб уможливити встановлення зарядних станцій для електричних транспортних засобів на пізнішому етапі, якщо:

- (a) автомобільний паркінг розташований всередині будівлі та, у разі значної реконструкції, реконструкція охоплює автомобільний паркінг або електричну інфраструктуру будівлі; або
- (b) автомобільний паркінг розташований на прилеглий до будівлі території та, у разі значної реконструкції, реконструкція охоплює автомобільний паркінг або електричну інфраструктуру автомобільного паркінгу.

До 1 січня 2023 року Комісія повинна відзвітувати перед Європейським Парламентом і Радою про потенційний внесок політики Союзу щодо будівництва у сприяння електромобільності та, якщо доцільно, запропонувати заходи щодо цього.

3. Держави-члени повинні визначити вимоги щодо встановлення мінімальної кількості зарядних станцій для усіх нежитлових будівель із більш ніж двадцятьма місцями для паркування до 1 січня 2025 року.

4. Держави-члени можуть вирішити не встановлювати чи не застосовувати вимоги, зазначені в параграфах 2 і 3 до будівель, що належать малим і середнім підприємствам, як визначено у розділі I додатка до Рекомендації Комісії 2003/361/ЄС (⁵), або зайняті ними.

5. Щодо нових житлових будівель і житлових будівель, що підлягають значній реконструкції, із більш ніж десятьма місцями для паркування, держави-члени забезпечують встановлення кабельної каналізації, а саме каналів для електричних кабелів, для кожного місця для паркування, щоб уможливити встановлення зарядних станцій для електричних транспортних засобів на пізнішому етапі, якщо:

- (a) автомобільний паркінг розташований всередині будівлі та, у разі значної реконструкції, реконструкція охоплює автомобільний паркінг або електричну інфраструктуру будівлі; або
- (b) автомобільний паркінг розташований на прилеглий до будівлі території та, у разі значної реконструкції, реконструкція охоплює автомобільний паркінг або електричну інфраструктуру автомобільного паркінгу.

6. Держави-члени можуть вирішити не застосовувати параграфи 2, 3 і 5 до конкретних категорій будівель, якщо:

- (a) щодо параграфів 2 і 5, заявки на дозвіл на будівництво чи еквівалентні заявки були подані до 10 березня 2021 року;
- (b) кабельна каналізація, що вимагається, буде пов'язаною з надмалою ізольованою системою, або будівлі розташовані у найвіддаленіших регіонах у розумінні статті 349 ДФЄС, якщо це призведе до суттєвих проблем для функціонування місцевої енергетичної системи і загрожуватиме стабільності місцевої енергомережі;
- (c) вартість зарядних і каналізаційних установок перевищує 7 % від загальної вартості значної реконструкції будівлі;
- (d) на громадську будівлю вже поширюються порівнянні вимоги у результаті транспозиції Директиви 2014/94/ЄС.

7. Держави-члени повинні передбачити заходи, щоб спростити розміщення зарядних станцій в нових та наявних житлових і нежитлових будівлях, і щоб усунути можливі регуляторні бар'єри, у тому числі процедури надання дозволів і процедур схвалення, без обмеження майнового та орендного права держав-членів.

8. Держави-члени повинні розглянути потребу в узгодженій політиці щодо будівель, «м'якої» мобільності та еко-мобільності та містобудування.

9. Держави-члени забезпечують, щоб при встановленні, заміні чи модернізації технічної системи будівлі здійснювалося оцінювання загальних енергетичних характеристик зміненої частини та, у відповідних випадках, зміненої системи в цілому. Результати повинні бути задокументовані та передані власнику будівлі, щоб вони залишалися доступними та могли бути використані для перевірки відповідності мінімальним вимогам, встановленим відповідно до параграфа 1 цієї статті, та видачі енергетичних сертифікатів. Без обмеження статті 12, держави-члени вирішують чи вимагати видачі нового енергетичного сертифіката.

10. До 31 грудня 2019 року Комісія повинна відповідно до статті 23 ухвалити делегований акт на доповнення цієї Директиви для запровадження необов'язкової спільної схеми Союзу для ранжування будівель за готовністю до розумних рішень. Таке ранжування повинне ґрунтуватися на оцінюванні здатності будівлі або частини будівлі адаптувати своє функціонування до потреб користувача й енергомережі та підвищити свою енергоефективність і загальні характеристики.

Відповідно до додатка Ia, необов'язкова спільна схема Союзу для ранжування будівель за готовністю до розумних рішень повинна:

- (a) містити означення показника готовності до розумних рішень; та
- (b) встановлювати методологію, за допомогою якої він розраховується.

11. До 31 грудня 2019 року та після консультацій із відповідними стейкхолдерами Комісія повинна ухвалити імплементаційний акт, який деталізує технічні умови дієвого впровадження схеми, зазначеної у параграфі 10 цієї статті, включно з графіком етапу необов'язкових випробувань на національному рівні, і роз'яснює взаємодоповнювальний зв'язок схеми із енергетичними сертифікатами, зазначеними у статті 11.

Зазначений імплементаційний акт ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 26(3).

Будівлі з майже нульовим споживанням енергії

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб:

- (a) до 31 грудня 2020 року, усі нові будівлі були будівлями з майже нульовим споживанням енергії; та
- (a) після 31 грудня 2018 року, усі нові будівлі, що належать органам публічної влади чи зайняті ними, були будівлями з майже нульовим споживанням енергії.

Держави-члени складають національні плани для підвищення кількості будівель з майже нульовим споживанням енергії. Такі національні плани можуть включати цільові показники, що відрізняються відповідно до категорій будівель.

2. Крім того, держави-члени, слідуючи прикладу державного сектора, повинні розробляти політики та ухвалювати інструменти, такі як встановлення цільових показників, для стимулювання перетворення будівель, які підлягають оновлювальному ремонту, у будівлі з майже нульовим споживанням енергії, і повідомляти про це Комісію у своїх національних планах, зазначених у параграфі 1.

3. Національні плани, між іншим, повинні включати такі елементи:

- (a) детальне практичне застосування державами-членами означення будівель з майже нульовим споживанням енергії із відображенням власних національних, регіональних або місцевих умов, із числовим зазначенням використання первинної енергії, вираженим у кВт год/м² на рік. Коефіцієнти первинної енергії, використані для визначення використання первинної енергії, можуть ґрунтуватися на національних або регіональних середніх річних значеннях і враховувати відповідні європейські стандарти;
- (b) проміжні цільові показники для підвищення енергетичних характеристик нових будівель до 2015 року, для підготовки до імплементації параграфу 1;
- (c) інформацію щодо політик і фінансових або інших інструментів, ухвалених у контексті параграфів 1 і 2 для просування будівель з майже нульовим споживанням енергії, включно з детальними даними щодо національних вимог та інструментів щодо використання енергії з відновлюваних джерел у нових будівлях і в наявних будівлях, що підлягають значній реконструкції в контексті статті 13(4) Директиви 2009/28/ЄС і статей 6 і 7 цієї Директиви.

4. Комісія оцінює національні плани, зазначені в параграфі 1, зокрема щодо відповідності передбачених державами-членами заходів цілям цієї Директиви. Комісія, з належним урахуванням принципу субсидіарності, може вимагати додаткову конкретну інформацію щодо вимог, визначених у параграфах 1, 2 і 3. У такому разі відповідна держава-член надає запитувану інформацію або пропонує зміни протягом дев'яти місяців після запиту Комісії. Комісія може видавати рекомендацію за результатами оцінювання.

5. До 31 грудня 2012 року і кожні три роки після цієї дати Комісія повинна публікувати звіт про прогрес держав-членів у збільшенні кількості будівель з майже нульовим споживанням енергії. На основі зазначеного звіту Комісія розробляє план дій і, за необхідності, пропонує заходи для збільшення кількості будівель такого типу та сприяння найкращим практикам щодо результативного за витратами перетворення наявних будівель на будівлі з майже нульовим споживанням енергії.

6. Держави-члени можуть вирішити не застосовувати вимоги, визначені в пунктах (a) і (b) параграфу 1, у конкретних обґрунтованих випадках, якщо аналіз витрат і вигід для економічно обґрунтованого життєвого циклу відповідної будівлі виявиться негативним. Держави-члени повинні інформувати Комісію про принципи застосованих законодавчих режимів.

Фінансові стимули та ринкові бар'єри

1. Беручи до уваги важливість надання належних фінансових та інших інструментів для сприяння енергоефективності будівель та переходу до будівель з майже нульовим споживанням енергії, держави-

члени вживають належних заходів для врахування найвідповідніших таких інструментів з огляду на національні обставини.

2. До 30 червня 2011 року держави-члени повинні скласти список наявних заходів та інструментів і, в належних випадках, пропонованих заходів та інструментів, у тому числі фінансового характеру, відмінних від тих, які вимагаються цією Директивою, що сприяють цілям цієї Директиви.

Держави-члени повинні оновлювати такий список кожні три роки. Держави-члени повинні передавати такі списки Комісії, що вони можуть зробити шляхом включення їх до планів дій з енергоефективності, зазначених у статті 14(2) Директиви 2006/32/ЄС.

3. Комісія вивчає дієвість перелічених наявних і пропонованих заходів, зазначених у параграфі 2, а також відповідних інструментів Союзу для сприяння імплементації цієї Директиви. На основі такого вивчення та з належним врахуванням принципу субсидіарності Комісія може надавати консультації чи рекомендації щодо конкретних національних схем та координації із фінансовими установами Союзу та міжнародними фінансовими установами. Комісія може включати результати свого вивчення та можливі консультації чи рекомендації до звітів щодо національних планів з енергоефективності, зазначених у статті 14(5) Директиви 2006/32/ЄС.

4. У відповідних випадках, Комісія повинна, на запит держав-членів, надавати їм допомогу в запровадженні національних або регіональних програм фінансової підтримки для підвищення енергоефективності будівель, особливо наявних будівель, шляхом підтримки обміну найкращою практикою між відповідальними національними чи регіональними органами.

5. Щоб вдосконалити фінансування для сприяння імплементації цієї Директиви та з належним врахуванням принципу субсидіарності, Комісія повинна, бажано до 2011 року, представити аналіз, зокрема, щодо таких аспектів:

- (a) дієвості та належності рівня, а також фактичного обсягу використаних структурних фондів і рамоквих програм, що були задіяні для підвищення енергоефективності будівель, особливо у житловому фонді;
- (b) дієвості використання коштів ЄІБ та інших установ державного фінансування;
- (c) координації фінансування Союзом і національного фінансування, а також інших форм допомоги, що можуть сприяти стимулюванню інвестицій в енергоефективність, і достатності таких фондів для досягнення цілей Союзу.

На основі зазначеного аналізу та відповідно до багаторічних фінансових рамок Комісія може в подальшому подати Європейському Парламенту і Раді пропозиції щодо інструментів Союзу, якщо вважатиме це доречним.

▼ M1

6. Держави-члени повинні пов'язувати свої фінансові інструменти для підвищення енергоефективності при реконструкції будівель з цільовими чи досягнутими заощадженнями енергії, як визначено відповідно до одного чи декількох таких критеріїв:

- (a) енергетичних характеристик обладнання чи матеріалів, які використовуються для реконструкції; у такому разі, обладнання чи матеріали, які використовуються для реконструкції, повинні бути встановлені монтажником із відповідним рівнем сертифікації або кваліфікації;
- (b) стандартних значень для розрахунку заощадженої енергії в будівлях;
- (c) досягнутого внаслідок такої реконструкції вдосконалення, шляхом порівняння енергетичних сертифікатів, виданих до та після реконструкції;
- (d) результатів енергетичного аудиту;
- (e) результатів іншого відповідного, прозорого і пропорційного методу, що демонструє підвищення енергетичних характеристик.

ба. Бази даних енергетичних сертифікатів повинні дозволяти збирати дані про виміряне або розраховане споживання енергії охопленими будівлями, включно з, принаймні, громадськими будівлями, для яких відповідно до статті 12 видано енергетичний сертифікат, як зазначено у статті 13.

бб. Для цілей статистики та досліджень на запит та власнику будівлі повинні надаватися принаймні узагальнені анонімізовані дані, що відповідають вимогам Союзу та національним вимогам щодо захисту даних.

▼ В

7. Положення цієї Директиви не перешкоджають державам-членам надавати стимули для нових будівель, реконструкцій або елементів будівель, що виходять за рамки оптимальних за витратами рівнів.

Стаття 11

Енергетичні сертифікати

1. Держави-члени встановлюють інструменти, необхідні для запровадження системи сертифікації енергетичних характеристик будівель. Енергетичний сертифікат повинен включати енергетичні характеристики будівлі та еталонні значення, такі як мінімальні вимоги до енергетичних характеристик, щоб власники чи орендарі будівлі або частини будівлі могли порівняти та оцінити її енергетичні характеристики.

Енергетичний сертифікат може включати додаткову інформацію, таку як річне споживання енергії для нежитлових будівель та відсоток енергії з відновлюваних джерел у загальному споживанні енергії.

2. Енергетичний сертифікат повинен включати рекомендації для оптимального чи результативного за витратами підвищення енергетичних характеристик будівлі або частини будівлі, крім випадків, коли не існує жодного обґрунтованого потенціалу для такого підвищення у порівнянні з чинними вимогами до енергетичних характеристик.

Рекомендації, включені до енергетичного сертифіката, повинні охоплювати:

- (а) заходи, здійснені у зв'язку зі значною реконструкцією каркасу будівлі або технічної системи (технічних систем) будівлі; та
- (а) заходи щодо окремих елементів будівлі, незалежно від значної реконструкції каркасу будівлі або технічної системи (технічних систем) будівлі.

3. Рекомендації, включені до енергетичного сертифіката, повинні бути технічно здійсненними у конкретній будівлі та можуть включати оцінку періодів окупності чи витрат і вигід протягом економічно обґрунтованого життєвого циклу будівлі.

4. Енергетичний сертифікат повинен містити зазначення місця, де власник або орендар може отримати детальнішу інформацію, у тому числі щодо результативності за витратами рекомендацій, наданих в енергетичному сертифікаті. Оцінка результативності витрат повинна ґрунтуватися на наборі стандартних умов, таких як оцінка заощадження енергії, базові ціни на енергію та попередній прогноз витрат. Додатково, сертифікат повинен містити інформацію про дії, яких необхідно вживати для виконання рекомендацій. Також власнику чи орендарю може надаватися інша інформація щодо інших пов'язаних питань, таких як енергетичні аудити чи стимули фінансового або іншого характеру та можливості фінансування.

5. З урахуванням національних правил, держави-члени заохочують органи публічної влади брати до уваги провідну роль, яку вони повинні відігравати у сфері енергетичних характеристик будівель, між іншим, шляхом виконання рекомендацій, включених до енергетичного сертифіката, виданого для будівель, якими вони володіють, протягом строку чинності такого сертифіката.

6. Сертифікація частини будівлі може ґрунтуватися на:

- (а) загальній сертифікації усєї будівлі; або

- (b) оцінюванні іншої репрезентативної частини будівлі, що має такі самі пов'язані з енергоспоживанням характеристики, у тій самій будівлі.
7. Сертифікація приватних будинків може ґрунтуватися на оцінюванні іншої репрезентативної будівлі подібної конструкції та розміру, що має подібні фактичні енергетичні характеристики, якщо спеціаліст, який видає енергетичний сертифікат, може гарантувати таку відповідність.
8. Термін дії енергетичного сертифіката не повинен перевищувати 10 років.
9. До 2011 року Комісія повинна, після консультацій з відповідними секторами, ухвалити спільну добровільну схему сертифікації енергетичних характеристик нежитлових будівель Європейського Союзу. Такий інструмент ухвалюють відповідно до дорадчої процедури, зазначеної в статті 26(2). Держав-членів заохочують визнавати чи використовувати таку схему, або використовувати її частину, шляхом її адаптації до національних обставин.

Стаття 12

Видача енергетичних сертифікатів

1. Держави-члени повинні забезпечувати видачу енергетичного сертифіката для:
- (a) будівель або частин будівель, які будуються, продаються або здаються в оренду новому орендарю; та
- (b) будівель, у яких більше 500 м² загальної корисної площі зайнято органом публічної влади, і які часто відвідуються громадськістю. Зазначений поріг у 500 м² повинен бути знижений до 250 м² з 9 липня 2015 року.

Вимога щодо видачі енергетичного сертифіката не застосовується, якщо в наявності є чинний сертифікат, виданий відповідно до Директиви 2002/91/ЄС або цієї Директиви для відповідної будівлі або частини будівлі.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб під час будівництва, продажу чи оренди будівель або частин будівель енергетичний сертифікат або його копія демонструвалася потенційному новому орендарю чи покупцю та передавалася покупцю чи новому орендарю.

3. Якщо будівля продається або здається в оренду до моменту будівництва, як відступ від параграфів 1 і 2, держави-члени можуть вимагати, щоб продавець здійснив оцінювання її майбутніх енергетичних характеристик; у такому разі енергетичний сертифікат видається не пізніше завершення будівництва будівлі.

4. Держави-члени повинні вимагати, щоб під час виставлення на продаж або для оренди:

- будівель, які мають енергетичний сертифікат,
- частин будівель у будівлях, які мають енергетичний сертифікат, та
- частин будівель, які мають енергетичний сертифікат,

показник енергетичних характеристик, зазначений в енергетичному сертифікаті для будівлі або частини будівлі, якщо застосовно, фігурував у рекламних оголошеннях в комерційних засобах масової інформації.

5. Положення цієї статті імплементують відповідно до застосовних національних правил про спільне володіння чи спільну власність.
6. Держави-члени можуть виключати категорії будівель, зазначені у статті 4(2) зі сфери застосування параграфів 1, 2, 4 і 5 цієї статті.
7. Щодо можливих наслідків, пов'язаних із енергетичними сертифікатами, в рамках судових проваджень, якщо вони виникнуть, рішення ухвалюють відповідно до національних правил.

Стаття 13

Демонстрування енергетичного сертифіката

1. Держави-члени повинні вживати заходів, щоб гарантувати демонстрування енергетичного сертифіката на видному місці, доступному для громадськості, у разі якщо більше 500 м² загальної корисної площі будівлі, для якої був виданий енергетичний сертифікат відповідно до статті 12(1), зайнято органами публічної влади та часто відвідується громадськістю.

Зазначений поріг у 500 м² повинен бути знижений до 250 м² з 9 липня 2015 року.

2. Держави-члени повинні вимагати демонстрування енергетичного сертифіката на видному місці, доступному для громадськості, у разі якщо більше 500 м² загальної корисної площі будівлі, для якої був виданий енергетичний сертифікат відповідно до статті 12(1), часто відвідується громадськістю.

3. Положення цієї статті не включають зобов'язання демонструвати рекомендації, включені до енергетичного сертифіката.

▼M1

Стаття 14

Інспектування систем опалення

1. Держави-члени ухвалюють необхідні інструменти для встановлення регулярного інспектування доступних частин систем опалення чи систем комбінованого опалення та вентилявання приміщень з номінальною корисною потужністю більшою за 70 кВт, таких як тепловий генератор, система контролю та циркуляційний насос (насоси), що використовуються для опалення будівель. Інспектування включає оцінювання ефективності та параметрів генератора, порівняно з потребами будівлі в опаленні, а також, якщо це доречно, аналіз здатності системи опалення чи системи комбінованого опалення та вентилявання приміщень оптимізувати її роботу за типових або середніх умов експлуатації.

Якщо після інспектування, здійсненого відповідно до цього параграфу, не відбулося жодних змін у системі опалення чи системі комбінованого опалення та вентилявання приміщень або в потребах будівлі в опаленні, держави-члени можуть вирішити не вимагати повторного оцінювання параметрів теплового генератора.

2. Від вимог, встановлених у параграфі 1, звільняють технічні системи будівлі, які чітко охоплені погодженим критерієм щодо енергетичних характеристик або договірним положенням, що визначає погоджений рівень підвищення енергоефективності, наприклад, таким як договір на підвищення енергоефективності, або експлуатацію яких здійснює комунальний або мережевий оператор, та які через це підлягають заходам моніторингу характеристик на рівні системи, за умови, що загальний вплив такого підходу є еквівалентним тому, який впливає з параграфу 1.

3. Як альтернатива положенням параграфу 1 і за умови, що загальний вплив еквівалентний тому, який що впливає з параграфу 1, держави-члени можуть вирішити вжити заходів для забезпечення надання консультацій користувачам щодо заміни теплових генераторів, інших модифікацій системи опалення чи системи комбінованого опалення та вентилявання приміщень та альтернативних рішень для оцінювання ефективності та належних параметрів таких систем.

Перед застосуванням альтернативних заходів, зазначених у першому підпараграфі цього параграфу, кожна держава-член повинна, шляхом подання звіту Комісії, задокументувати еквівалентність впливу від зазначених заходів із впливом від заходів, зазначених у параграфі 1.

▼M2

Такий звіт подається Комісії державами-членами у рамках їхніх інтегрованих національних енергетичних і кліматичних планів, зазначених у статті 3 Регламенту (ЄС) 2018/1999.

▼M1

4. Держави-члени повинні встановити вимоги, щоб забезпечити, якщо це є технічно та економічно здійсненним, до 2025 року обладнання системами автоматизації та керування будівлею нежитлових

будівель з номінальною корисною потужністю систем опалення чи систем комбінованого опалення та вентилявання приміщень більшою за 290 кВт.

Системи автоматизації та керування будівлею повинні бути здатними:

- (a) здійснювати постійний моніторинг, вести системні журнали, аналізувати та надавати можливість регулювати використання енергії;
- (b) здійснювати бенчмаркінг енергоефективності будівлі, виявляти втрати ефективності технічних систем будівлі та інформувати особу, відповідальну за управління об'єктами чи технічним станом будівлі, про можливості підвищення енергоефективності; та
- (c) уможливлювати комунікацію з підключеними технічними системами будівлі та іншими приладами всередині будівлі, забезпечувати функціональну сумісність із технічними системами будівлі різних типів пропрієтарних технологій, пристроїв і виробників.

5. Держави-члени можуть встановлювати вимоги, щоб забезпечити обладнання житлових будівель:

- (a) функціональними можливостями постійного електронного моніторингу, що вимірює ефективність систем та інформує власників або управителів будівлі про суттєве зниження ефективності та про те, коли необхідне обслуговування системи; та
- (b) функціональними можливостями здійснення дієвого контролю для забезпечення оптимального вироблення, розподілу, зберігання та використання енергії.

6. Будівлі, які відповідають параграфу 4 або 5, звільняють від вимог, встановлених у параграфі 1.

Стаття 15

Інспектування систем кондиціонування повітря

1. Держави-члени ухвалюють необхідні інструменти для встановлення регулярного інспектування доступних частин систем кондиціонування повітря чи систем комбінованого кондиціонування повітря та вентилявання приміщень з номінальною корисною потужністю більшою за 70 кВт. Інспектування включає оцінювання ефективності та визначення параметрів системи кондиціонування повітря, порівняно з потребами будівлі в охолодженні, а також, якщо це доречно, розглядає здатність системи кондиціонування повітря чи системи комбінованого кондиціонування повітря та вентилявання приміщень оптимізувати свою роботу за типових або середніх умов експлуатації.

Якщо після інспектування, здійсненого відповідно до цього параграфа, не відбулося жодних змін у системі кондиціонування повітря чи системі комбінованого кондиціонування повітря та вентилявання приміщень або в потребах будівлі в охолодженні, держави-члени можуть вирішити не вимагати повторного оцінювання параметрів системи кондиціонування повітря.

Держави-члени, які зберігають чинними жорсткіші вимоги на підставі статті 1(3), звільняються від зобов'язання повідомляти про них Комісію.

2. Від вимог, встановлених у параграфі 1, звільняють технічні системи будівлі, які чітко охоплені погодженим критерієм щодо енергетичних характеристик або договірним положенням, що визначає погоджений рівень підвищення енергоефективності, наприклад, таким як договір на підвищення енергоефективності, або експлуатацію яких здійснює комунальний або мережевий оператор, та які через це підлягають заходам моніторингу характеристик на рівні системи, за умови, що загальний вплив такого підходу є еквівалентним тому, який впливає з параграфа 1.

3. Як альтернатива положенням параграфа 1 і за умови, що загальний вплив еквівалентний тому, що впливає з параграфа 1, держави-члени можуть вирішити вжити заходів для забезпечення надання консультацій користувачам щодо заміни систем кондиціонування повітря чи систем комбінованого кондиціонування повітря та вентилявання приміщень, інших модифікацій системи кондиціонування повітря чи системи комбінованого кондиціонування повітря та вентилявання приміщень та альтернативних рішень для оцінювання ефективності та належних розмірів таких систем.

Перед застосуванням альтернативних заходів, зазначених у першому підпараграфі цього параграфа, кожна держава-член повинна, шляхом подання звіту Комісії, задокументувати еквівалентність впливу від зазначених заходів із впливом від заходів, зазначених у параграфі 1.

▼M2

Такий звіт подається Комісії державами-членами у рамках їхніх інтегрованих національних енергетичних і кліматичних планів, зазначених у статті 3 Регламенту (ЄС) 2018/1999.

▼M1

4. Держави-члени повинні встановити вимоги, щоб забезпечити, якщо це є технічно та економічно здійсненним, до 2025 року обладнання системами автоматизації та керування будівлею нежитлових будівель з номінальною корисною потужністю систем кондиціонування повітря чи систем комбінованого кондиціонування повітря та вентилявання приміщень більшою за 290 кВт.

Системи автоматизації та керування будівлею повинні бути здатними:

- (a) здійснювати постійний моніторинг, вести системні журнали, аналізувати та надавати можливість регулювати використання енергії;
- (b) здійснювати бенчмаркінг енергоефективності будівлі, виявляти втрати ефективності технічних систем будівлі та інформувати особу, відповідальну за управління об'єктами чи технічним станом будівлі, про можливості підвищення енергоефективності; та
- (c) уможлилювати комунікацію з підключеними технічними системами будівлі та іншими приладами всередині будівлі, забезпечувати функціональну сумісність із технічними системами будівлі різних типів пропрієтарних технологій, пристроїв і виробників.

5. Держави-члени можуть встановлювати вимоги, щоб забезпечити обладнання житлових будівель:

- (a) функціональними можливостями постійного електронного моніторингу, що вимірює ефективність систем та інформує власників або управителів будівлі про суттєве зниження ефективності та про те, коли необхідне обслуговування системи; та
- (b) функціональними можливостями здійснення дієвого контролю для забезпечення оптимального вироблення, розподілу, зберігання та використання енергії.

6. Будівлі, які відповідають параграфу 4 або 5, звільняють від вимог, встановлених у параграфі 1.

▼B

Стаття 16

Звіти про інспектування систем опалення та кондиціонування повітря

1. Після кожного інспектування систем опалення чи кондиціонування повітря складають звіт. Звіт про інспектування включає результат інспектування, здійсненого відповідно до статей 14 або 15, а також рекомендації щодо результативного за витратами підвищення енергетичних характеристик перевіреної системи.

Рекомендації можуть ґрунтуватися на порівнянні енергетичних характеристик перевіреної системи із енергетичними характеристиками найкращої діючої доступної системи та з енергетичними характеристиками системи подібного типу, в якій усі належні компоненти досягають того рівня енергетичних характеристик, що вимагається застосовним законодавством.

2. Звіт про інспектування передають власнику чи орендарю будівлі.

Стаття 17

Незалежні експерти

Держави-члени забезпечують, щоб сертифікація енергетичних характеристик будівель та інспектування систем опалення та кондиціонування повітря здійснювалися незалежно кваліфікованими та/або

акредитованими експертами, як тими, що діють як самозайняті особи, так і найнятими державними органами чи приватними підприємствами.

Експерти підлягають акредитації із врахуванням їхньої компетенції.

Держави-члени надають доступ громадськості до інформації щодо програм навчання та акредитації. Держави-члени забезпечують, щоб громадськості надавалися періодично оновлювані списки кваліфікованих та/або акредитованих експертів або періодично оновлювані списки акредитованих компаній, які пропонують послуги таких експертів.

Стаття 18

Незалежна система контролю

1. Держави-члени забезпечують запровадження незалежних систем контролю енергетичних сертифікатів та звітів про інспектування систем опалення та кондиціонування повітря відповідно до положень додатка II. Держави-члени можуть запроваджувати окремі системи контролю для енергетичних сертифікатів та для контролю звітів про інспектування систем опалення та кондиціонування повітря.

2. Держави-члени можуть делегувати відповідальність за впровадження незалежних систем контролю.

Якщо держави-члени вирішують здійснити таке делегування, вони повинні забезпечити, щоб незалежні системи контролю були впроваджені відповідно до положень додатка II.

3. Держави-члени повинні вимагати, щоб енергетичні сертифікати та звіти про інспектування, зазначені у параграфі 1, надавалися компетентним органам або установам на запит.

▼ M1

Стаття 19

Перегляд

Комісія, за сприяння Комітету, заснованого відповідно до статті 26, повинна здійснити перегляд цієї Директиви не пізніше 1 січня 2026 року з огляду на набутий досвід і прогрес, досягнутий під час її застосування, і, за необхідності, надати пропозиції.

У рамках такого перегляду Комісія також вивчає, яким чином держави-члени можуть застосовувати інтегровані підходи до районів або кварталів у політиці Союзу щодо будівництва та енергоефективності, гарантуючи, що кожна будівля відповідає мінімальним вимогам до енергетичних характеристик, наприклад за допомогою загальних схем реконструкції, при цьому при застосуванні таких схем до кількох будівель замість однієї будівлі у просторовому контексті.

Комісія повинна, зокрема, оцінити необхідність подальшого вдосконалення енергетичних сертифікатів відповідно до статті 11.

▼ M1

Стаття 19a

Техніко-економічне обґрунтування

До 2020 року Комісія повинна підготувати техніко-економічне обґрунтування, яке роз'яснює можливості та графік запровадження інспектування автономних систем вентиляції та обов'язкового паспорта реконструкції будівлі, що доповнює енергетичний сертифікат, для надання довгострокової покрокової дорожньої карти реконструкції конкретної будівлі на основі критеріїв якості за результатами енергетичного аудиту, та описує відповідні заходи і реконструкції, що можуть покращити енергетичні характеристики.

▼ B

Стаття 20

Інформація

1. Держави-члени вживають заходів, необхідних для інформування власників чи орендарів будівель або частин будівель щодо різних методів і практик, що сприяють підвищенню енергетичних характеристик.

▼M1

2. Зокрема, держави-члени повинні надавати власникам чи орендарям будівель інформацію щодо енергетичних сертифікатів, у тому числі щодо їхньої мети та цілей, результативних за витратами заходів та, у відповідних випадках, фінансових інструментів для підвищення енергетичних характеристик будівлі, а також щодо заміни котлів на викопному паливі на більш сталі альтернативи. Держави-члени надають інформацію за допомогою доступних і прозорих дорадчих інструментів, таких як консультації з реконструкції та «єдине вікно».

▼B

На запит держав-членів Комісія надає їм допомогу в здійсненні інформаційних кампаній для цілей параграфу 1 і першого підпараграфу цього параграфу, що можуть бути об'єктом програм Союзу.

3. Держави-члени забезпечують доступність настанов та навчання для осіб, відповідальних за імплементацію цієї Директиви. У таких настановах і навчанні повинно наголошуватися на важливості підвищення енергетичних характеристик, і повинна надаватися можливість для визначення оптимального поєднання підвищення енергоефективності, використання енергії з відновлюваних джерел і застосування централізованого опалення та охолодження при плануванні, проектуванні, будівництві та реконструкції промислових і житлових зон.

4. Комісії пропонується постійно вдосконалювати свої інформаційні служби, зокрема вебсайт, створений як європейський портал енергоефективності будівель та призначений для громадян, професіоналів та органів, щоб допомогти державам-членам у їхніх зусиллях з інформування та підвищення рівня обізнаності. Представлена на такому вебсайті інформація може включати покликання на відповідне законодавство Союзу та національне, регіональне чи місцеве законодавство, посилання на вебсайти порталу «Європа», на якому відображені національні плани дій з енергоефективності, посилання на наявні фінансові інструменти, а також на приклади найкращих практик на національному, регіональному та місцевому рівні. У рамках Європейського фонду регіонального розвитку Комісія повинна продовжувати зусилля з посилення своїх інформаційних служб, що має на меті сприяння використанню виділених фінансових ресурсів шляхом надання допомоги та інформаційної підтримки заінтересованим стейкхолдерам, у тому числі національним, регіональним і місцевим органам, щодо можливостей фінансування, беручи до уваги останні зміни регулятивних рамок.

Стаття 21

Консультації

Для сприяння дієвій імплементації Директиви держави-члени проводять консультації із залученими стейкхолдерами, у тому числі національними, регіональними і місцевими органами, відповідно до національного законодавства, що застосовується у цій сфері. Такі консультації є особливо важливими для застосування статей 9 і 20.

Стаття 22

Адаптація додатка I до технічного прогресу

Комісія повинна адаптувати до технічного прогресу пункти 3 і 4 додатка I шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статей 23, 24 і 25.

▼M1

Стаття 23

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії відповідно до умов, установлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статтях 5, 8 і 22, надано Комісії на п'ятирічний період, починаючи з 9 липня 2018 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше, ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично продовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалить рішення проти такого продовження не пізніше, ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.
3. Делеговані повноваження, зазначені у статтях 5, 8 і 22, можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані у такому рішенні. Рішення набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або на пізнішу дату, вказану в самому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.
4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, встановлених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.
5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
6. Делегований акт, ухвалений згідно зі статтею 5, 8 або 22, набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з дати надання зазначеного акта Європейському Парламенту і Раді, або, якщо до завершення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий період продовжується ще на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

▼M1 _____

▼M1

Стаття 26

Процедура комітету

1. Комісії допомагає комітет. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 4 Регламенту (ЄС) № 182/2011.
3. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

▼B

Стаття 27

Санкції

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, застосованих у разі недотримання національних положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, та вживають необхідних заходів для забезпечення їх виконання. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними та стримувальними. Держави-члени повинні повідомити Комісію про такі положення до 9 січня 2013 року і без затримки повідомляти її про будь-які подальші зміни, що впливають на них.

Стаття 28

Транспозиція

1. Держави-члени ухвалюють і оприлюднюють закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання статей 2–18 і статей 20 і 27, не пізніше 9 липня 2012 року.

Держави-члени застосовують зазначені положення, які стосуються статей 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 і 27, не пізніше ніж з 9 січня 2013 року.

Держави-члени застосовують зазначені положення, які стосуються статей 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 і 16, до будівель, які зайняті органами публічної влади, не пізніше ніж з 9 січня 2013 року, і не пізніше ніж з 9 липня 2013 року— до інших будівель.

Держави-члени можуть відкласти застосування статті 12(1) і (2) до окремих орендованих частин будівель до 31 грудня 2015 року. Проте, таке відкладення строку не повинне мати наслідком меншу кількість виданих сертифікатів, ніж було б видано у відповідній державі-члені при застосуванні Директиви 2002/91/ЄС.

Якщо держави-члени ухвалюють інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Вони також повинні містити зауваження про те, що покликання у наявних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях на Директиву 2002/91/ЄС необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено, та яким чином має бути сформульовано відповідне зауваження.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, ухвалених ними у сфері застосування цієї Директиви.

Стаття 29

Скасування

Директиву 2002/91/ЄС, зі змінами, внесеними Регламентом, зазначеним у додатку IV, частині А, скасовано з 1 лютого 2012 року без обмеження зобов'язань держав-членів щодо строків її транспозиції до національного права та застосування Директиви, визначеної у частині В додатка IV.

Покликання на Директиву 2002/91/ЄС необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву і читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у додатку V.

Стаття 30

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 31

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

Спільні загальні рамки для розрахунку енергетичних характеристик будівель

(зазначені у статті 3)

▼M1

1. Енергетичні характеристики будівлі визначають на основі розрахованого чи фактичного обсягу використання енергії, і вони відображають типове використання енергії для опалення й охолодження приміщень, побутового гарячого водопостачання, вентилявання, вбудованого освітлення та інших технічних систем будівлі.

Для цілей сертифікування енергетичних характеристик та для забезпечення відповідності мінімальним вимогам до енергетичних характеристик, енергетичні характеристики будівлі виражають числовим

зазначенням використання первинної енергії у кВт/(м² на рік). Методологія, застосовна для визначення енергетичних характеристик будівлі, повинна бути прозорою та відкритою до інновацій.

Держави-члени описують свою національну методологію розрахунку на підставі національних додатків до загальних стандартів, а саме ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 і 52018-1, розроблених під мандатом М/480, наданим Європейському комітету зі стандартизації (CEN). Це положення не є правовою кодифікацією зазначених стандартів.

2. Потреби в енергії для опалення та охолодження приміщень, побутового гарячого водопостачання, вентилявання, освітлення та інших технічних систем будівлі розраховуються для оптимізації рівнів забезпечення здоров'я, якості повітря в приміщеннях і комфорту, визначених державами-членами на національному чи регіональному рівні.

Розрахунок первинної енергії ґрунтується на коефіцієнтах первинної енергії чи зважувальних факторах для конкретного енергоносія, які можуть ґрунтуватися на національних, регіональних або місцевих річних і, можливо, сезонних або місячних, середньозважених значеннях або детальнішій інформації, що надається щодо окремої централізованої системи.

Коефіцієнти первинної енергії чи зважувальні фактори визначаються державами-членами. При застосуванні зазначених коефіцієнтів або факторів до розрахунку енергетичних характеристик держави-члени повинні забезпечувати прагнення досягти оптимальних енергетичних характеристик каркасу будівлі.

При розрахунку коефіцієнтів первинної енергії для розрахунку енергетичних характеристик будівель держави-члени можуть враховувати джерела відновлюваної енергії, що постачається через енергоносії, і джерела відновлюваної енергії, що виробляється та використовується на місці, за умови, що це застосовується на недискримінаційній основі.

▼M1

- 2a. Для вираження енергетичних характеристик будівлі держави-члени можуть визначати додаткові числові показники загального використання невідновлюваної та відновлюваної первинної енергії та викидів вироблених парникових газів у кг екв. CO₂/(м² на рік).

▼B

3. Методологія повинна встановлюватися із урахуванням принаймні таких аспектів:
 - (a) таких фактичних теплових характеристик будівлі, включно з її внутрішнім розподілом:
 - (i) тепла потужність;
 - (ii) теплоізоляція;
 - (iii) пасивне опалення;
 - (iv) елементи охолодження; та
 - (v) теплові мости;
 - (b) установки опалення та постачання гарячої води, включно з їхніми теплоізоляційними характеристиками;
 - (c) установок кондиціонування повітря;
 - (d) природної та механічної вентиляції, що може включати герметичність;
 - (e) установки вбудованого освітлення (переважно, для нежитлового сектора);
 - (f) конструкції, розміщення та орієнтації будівлі, включно із зовнішніми кліматичними умовами;
 - (g) пасивних сонячних систем і захисту від сонця;
 - (h) умов мікроклімату в приміщеннях, включно з проектним мікрокліматом у приміщеннях;
 - (i) внутрішнього навантаження.

4. Ураховують позитивний вплив таких аспектів:

▼M1

- (a) місцевих умов освітлення сонцем, активних сонячних систем або інших систем опалення чи виробництва енергії на основі енергії з відновлюваних джерел;
- (b) електроенергії, виробленої методом когенерації;
- (c) системам централізованого чи колективного опалення та охолодження;
- (d) природного освітлення.

5. Для цілей розрахунку, будівлі слід належним чином класифікувати за такими категоріями:

- (a) приватні будинки різних типів;
- (b) багатоквартирні будинки;
- (c) офіси;
- (d) освітні будівлі;
- (e) лікарні;
- (f) готелі та ресторани;
- (g) спортивні споруди;
- (h) комерційні будівлі, призначені для гуртової чи роздрібною торгівлі;
- (i) інші типи будівель, що споживають енергію.

▼M1

ДОДАТОК ІА

СПІЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ РАМКИ ДЛЯ РАНЖУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БУДІВЕЛЬ ДО РОЗУМНИХ РІШЕНЬ

1. Комісія запроваджує означення показника готовності до розумних рішень і методологію, за допомогою якої він розраховується, щоб оцінити здатність будівлі або частини будівлі адаптувати своє функціонування до потреб користувача й енергомережі та підвищити свою енергоефективність і загальні характеристики.

Показник готовності до розумних рішень повинен охоплювати функції для збільшення заощадження енергії, бенчмаркінгу та гнучкості, вдосконалення функціональності та можливостей, що виникають внаслідок використання більш взаємопов'язаних та інтелектуальних пристроїв.

Методологія повинна враховувати такі засоби, як інтелектуальні лічильники, системи автоматизації та керування будівлею, пристрої саморегулювання для регулювання температури повітря в приміщенні, вбудовані побутові прилади, зарядні станції для електричних транспортних засобів, зберігання енергії і детальні функціональні можливості та функціональну сумісність таких засобів, а також переваги для керування мікрокліматом в приміщеннях, енергоефективності, рівнів характеристик і забезпечення гнучкості.

2. Методологія повинна ґрунтуватися на таких трьох ключових функціональних можливостях, що стосуються будівлі та її технічних систем:

- (a) здатності підтримувати енергетичні характеристики та функціонування будівлі шляхом адаптації споживання енергії, наприклад, шляхом використання енергії з відновлюваних джерел;

- (b) здатності адаптувати її режим функціонування відповідно до потреб користувача, при цьому приділяючи належну увагу зручності для користувача, підтриманню здорового мікроклімату в приміщеннях та можливості повідомляти про використання енергії; та
 - (c) гнучкості загального попиту будівлі на електроенергію, включно з її здатністю до участі в активному та пасивному, а також прихованому та явному, регулюванні попиту стосовно до енергомережі, наприклад, завдяки гнучкості та здатності до перерозподілу навантаження.
3. Методологія також може враховувати:
- (a) функціональну сумісність систем (інтелектуальних лічильників, систем автоматизації та керування будівлею, вбудованих побутових приладів, пристроїв саморегулювання для регулювання температури повітря в приміщенні у межах будівлі та сенсорів якості повітря і вентиляції в приміщенні); та
 - (b) позитивний вплив наявних комунікаційних мереж, зокрема, наявності придатної до високої швидкості внутрішньобудинкової фізичної інфраструктури, такої як необов'язкова етикетка «придатний до широкосмугового доступу», і наявності точки доступу для багатоквартирних будівель відповідно до статті 8 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/61/ЄС (⁶).
4. Методологія не повинна негативно впливати на наявні національні схеми сертифікації енергетичних характеристик і повинна ґрунтуватися на відповідних ініціативах на національному рівні, враховуючи при цьому принцип власності володільця, захист даних, приватності та безпеки відповідно до застосовного права Союзу про захист даних і приватність, а також найкращі доступні техніки кібербезпеки.
5. Методологія повинна визначати найвідповідніший формат показника готовності до розумних рішень і бути простою, прозорою та легко зрозумілою для споживачів, власників, інвесторів та учасників ринку з боку регулювання попиту.

▼В

ДОДАТОК II

Незалежні системи контролю енергетичних сертифікатів та звітів про інспектування

1. ► **M1** Компетентні органи чи установи, яким компетентні органи делегували відповідальність за впровадження незалежної системи контролю, здійснюють випадковий відбір усіх виданих протягом року енергетичних сертифікатів та перевіряють їх. Набір зразків повинен бути статистично значимим для результатів перевірки відповідності. ◀

Перевірка повинна ґрунтуватися на вказаних нижче варіантах або на еквівалентних заходах:

- (a) перевірка дійсності базових даних будівлі, що були використані для видачі енергетичного сертифіката, і результатів, зазначених у сертифікаті;
 - (a) перевірка базових даних і підтвердження результатів енергетичного сертифіката, у тому числі наданих рекомендацій;
 - (a) повна перевірка базових даних будівлі, що були використані для видачі енергетичного сертифіката, і повне підтвердження результатів, зазначених у сертифікаті, у тому числі наданих рекомендацій, а також відвідування будівлі, якщо це можливо, для перевірки відповідності між специфікаціями, вказаними в енергетичному сертифікаті, і сертифікованою будівлею.
2. Компетентні органи чи установи, яким компетентні органи делегували відповідальність за впровадження незалежної системи контролю, здійснюють випадковий відбір принаймні статистично значимого відсотка від усіх виданих протягом року звітів про інспектування та перевіряють їх.

▼M1

3. Коли інформацію вносять до бази даних, національним органам повинна бути надана можливість встановити особу, яка їх внесла, для цілей моніторингу та перевірки.

ДОДАТОК III

Порівняльні методологічні рамки для визначення оптимальних за витратами рівнів вимог до енергетичних характеристик будівель і елементів будівель

Порівняльні методологічні рамки повинні дозволяти державам-членам визначати енергетичні характеристики будівель та елементів будівель і економічні аспекти заходів, що стосуються енергетичних характеристик, та поєднувати ці параметри для визначення оптимального за витратами рівня.

Порівняльні методологічні рамки повинні супроводжуватися настановами щодо їх застосування до розрахунку оптимальних за витратами рівнів енергетичних характеристик.

Порівняльні методологічні рамки повинні дозволяти врахування моделей використання, зовнішніх кліматичних умов, інвестиційних витрат, категорії будівлі, витрат на технічне обслуговування та операційних витрат (включно з витратами на енергію та заощадженням енергії), доходів від виробленої енергії, якщо застосовно, і витрат на утилізацію відходів, якщо застосовно. Вони повинні ґрунтуватися на відповідних європейських стандартах, що стосуються цієї Директиви.

Комісія також надає:

- настанови, що супроводжують порівняльні методологічні рамки; такі настанови слугуватимуть для того, щоб надавати державам-члени можливість вживавати перелічених нижче заходів,
- інформацію щодо прогнозованих довгострокових змін у цінах на енергію.

Щоб держави-члени застосовували порівняльні методологічні рамки, на рівні держав-членів встановлюються загальні умови, виражені відповідними параметрами.

Порівняльні методологічні рамки вимагають від держав-членів:

- визначення еталонних будівель, які характеризуються своєю функціональністю та географічним розташуванням, включно з мікрокліматом у приміщеннях і зовнішніми кліматичними умовами, та є репрезентативними щодо них. Еталонні будівлі повинні включати нові та наявні як житлові, так і нежитлові будівлі,
- визначення заходів з підвищення енергоефективності, які повинні бути оцінені для еталонних будівель. Такі заходи можуть стосуватися окремих будівель у цілому, окремих елементів будівлі чи сукупності елементів будівлі,
- оцінювання потреби у кінцевій та первинній енергії для еталонних будівель та еталонних будівель із визначеними застосованими заходами з підвищення енергоефективності,
- здійснення розрахунку витрат (тобто чистої поточної вартості) на заходи з підвищення енергоефективності (як зазначено у другому абзаці) протягом передбачуваного економічно обґрунтованого життєвого циклу, застосовного до еталонних будівель (як зазначено у першому абзаці), застосовуючи принципи порівняльних методологічних рамок.

При розрахунку витрат на заходи з підвищення енергоефективності протягом передбачуваного економічно обґрунтованого життєвого циклу, держави-члени оцінюють результативність за витратами різних рівнів мінімальних вимог до енергетичних характеристик. Це повинно дати змогу визначити оптимальні за витратами рівні вимог до енергетичних характеристик.

ДОДАТОК IV

ЧАСТИНА А

**Скасована Директива з подальшими змінами
(зазначена в статті 29)**

Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/91/ЄС (ОВ L 1, 04.01.2003, с. 65)	
Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1137/2008 (ОВ L 311, 21.11.2008, с. 1)	тільки пункт 9.9 додатка

ЧАСТИНА В

**Граничні строки транспозиції до національного законодавства та застосування
(зазначена в статті 29)**

Директива	Граничний строк транспозиції	Дата застосування
2002/91/ЄС	4 січня 2006 року	4 січня 2009 року, тільки щодо статей 7, 8 і 9

ДОДАТОК V

Кореляційна таблиця

Директива 2002/91/ЄС	Ця Директива
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2, пункт (1)	Стаття 2, пункт (1)

—	Стаття 2, пункти і (3)
Стаття 2, пункт (2)	Стаття 2, пункт і додаток I
—	Стаття 2, пункти (5), (6), (7), (8), (9), (10) і (11)
Стаття 2, пункт (3)	Стаття 2, пункт (12)
Стаття 2, пункт (4)	Стаття 2, пункт (13)
—	Стаття 2, пункт (14)
Стаття 2, пункт (5)	Стаття 2, пункт (15)
Стаття 2, пункт (6)	Стаття 2, пункт (16)
Стаття 2, пункт (7)	Стаття 2, пункт (17)
Стаття 2, пункт (8)	Стаття 2, пункт (18)
—	Стаття 2, пункт (19)
Стаття 3	Стаття 3 і додаток I
Стаття 4(1)	Стаття 4(1)
Стаття 4(2)	—
Стаття 4(3)	Стаття 4(2)
—	Стаття 5
Стаття 5	Стаття 6(1)
—	Стаття 6(2) і (3)
Стаття 6	Стаття 7
—	Статті 8, 9 і 10
Стаття 7(1), перший підпараграф	Стаття 11(8) і стаття 12(2)
Стаття 7(1), другий підпараграф	Стаття 11(6)
Стаття 7(1), третій	Стаття 12(6)

підпараграф	
Стаття 7(2)	Стаття 11(1) і (2)
—	Стаття 11(3), (4), (5), (7) і (9)
—	Стаття 12(1), (3), (4), (5) і (7)
Стаття 7(3)	Стаття 13(1) і (3)
—	Стаття 13(2)
Стаття 8, пункт (а)	Стаття 14(1) і (3)
—	Стаття 14(2)
Стаття 8, пункт (б)	Стаття 14(4)
—	Стаття 14(5)
Стаття 9	Стаття 15(1)
—	Стаття 15(2), (3), (4) і (5)
—	Стаття 16
Стаття 10	Стаття 17
—	Стаття 18
Стаття 11, вступна частина	Стаття 19
Стаття 11, пункти (а) і (б)	—
Стаття 12	Стаття 20(1) і стаття 20(2), другий підпараграф
—	Стаття 20(2), перший підпараграф, і стаття 20(3) і (4)
—	Стаття 21
Стаття 13	Стаття 22
—	Статті 23, 24 і 25
Стаття 14(1)	Стаття 26(1)
Стаття 14(2) і (3)	—

—	Стаття 26(2)
—	Стаття 27
Стаття 15(1)	Стаття 28
Стаття 15(2)	—
—	Стаття 29
Стаття 16	Стаття 30
Стаття 17	Стаття 31
Додаток	Додаток I
—	Додатки II–V

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2012/27/ЄС від 25 жовтня 2012 року про енергоефективність, внесення змін до директив 2009/125/ЄС і 2010/30/ЄС та про скасування директив 2004/8/ЄС і 2006/32/ЄС (ОВ L 315 14.11.2012, с. 1).

(²) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/72/ЄС від 13 липня 2009 року про спільні правила для внутрішнього ринку електроенергії та про скасування Директиви 2003/54/ЄС (ОВ L 211, 14.08.2009, с. 55).

(³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2018/1999 від 11 грудня 2018 року про управління Енергетичним Союзом і боротьбу зі зміною клімату, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) №663/2009 і (ЄС) № 715/2009, директив Європейського Парламенту і Ради 94/22/ЄС, 98/70/ЄС, 2009/31/ЄС, 2009/73/ЄС, 2010/31/ЄС, 2012/27/ЄС і 2013/30/ЄС, директив Ради 2009/119/ЄС і (ЄС) 2015/652 і про скасування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 525/2013 (ОВ L 328, 21.12.2018, с. 1).

(⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/94/ЄС від 22 жовтня 2014 року про розгортання інфраструктури для альтернативних видів палива (ОВ L 307, 28.10.2014, с. 1).

(⁵) Рекомендація Комісії від 6 травня 2003 року щодо визначення мікропідприємств, малих і середніх підприємств (ОВ L 124, 20.05.2003, с. 36).

(⁶) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/61/ЄС від 15 травня 2014 року про заходи щодо зменшення витрат на розгортання високошвидкісних електронних комунікаційних мереж (ОВ L 155, 23.05.2014, с. 1).